

Mijn oren zoemen nog van het vliegtuig. Laten we heel feestelijk eten. Ik bestel wel iets.
Vlug, vlug, snel, snel, gauw, gauw.
Opkomst Traiteur.
Bruno Ah, u bent er al!
Black Out.

Scène 3

Bruno Vanavond was ik er echt aan toe om zo bediend te worden.
Wat een geborgenheid! Wat een kleine eeuwigheid!
Betoverend!

Marianne! Marianne!

Bruno Waarom was die man zo groot?
Onsmakelijk om zo groot te zijn. En het idee alleen dat hij z'n belachelijk zaad in de scharminkelijke buik van z'n vrouw spuit. Lachwekkend.
Weet u, meneer; mijn vrouw en ik, wij zouden graag met elkaar gaan slapen. Nu. Onmiddellijk!
Traiteur Dan wens ik u een prettige nacht.
Bruno Dan dank ik u zeer.
Traiteur af.

Bruno Vanavond heb ik een gevoel alsof alles in vervulling zal gaan wat ik ooit heb gewenst. Alsof ik me van de ene geluksplek naar de andere kan toveren, zonder daartussen een afstand te moeten overbruggen. Ik voel een toverkracht Marianne. En ik heb je nodig, nu. En ik voel me gelukkig. Alles in mij gonst van puur geluk.

Ik verlang naar je, Marianne, ik begeer je.
Ik hou zoveel van je dat zelfs de toren van Pisa niet scheef genoeg is om mijn liefde voor jou... te... recht te trekken. Oh God.
Black Out.

Scène 4

Bruno Sorry liefste.
Marianne 'T is niets. Vrouwen voelen niet zo snel walging.

Bruno af. Komt terug met bord beschuit. Eet en kijkt t.v.
Marianne Er is een merkwaardig idee bij mij opgekomen, eigenlijk geen idee, maar een soort openbaring.
Bruno De Heer is verschenen.
Marianne Maar ik wil er niet over praten.
Bruno Oh wee, als je het niet zegt.
Marianne Wee jou, als ik het wel zeg.

Bruno Zo, vertel het nu.
Marianne Ik had ineens de openbaring dat je bij mij weggaat, dat je mij alleen laat. Ja, dat is het: Ga weg, Bruno. Laat mij alleen.

Bruno Voor altijd?
Marianne Ik weet het niet. Je zult alleen maar weggaan en mij alleen laten.

Bruno Om te beginnen ga ik in het cafetaria om de hoek een kop hete koffie drinken; en vanmiddag kom ik mijn spullen halen.
Marianne De eerste dagen kun je zeker bij Francisca intrekken. Haar collega, die leraar heeft haar net verlaten.
Bruno Ik zal er onder het koffie drinken over nadenken.

Bruno af.
Opkomst Stefan.
Stefan Wat ben je nu aan het doen?
Marianne Ik ben opgelucht bedrukt..., geloof ik
Stefan Ah, zo.

binnenzak en geeft het aan het kind. Het kind loopt weg. Hij grijpt Marianne vast. Overdreven. Ze laat hem begaan.
Bruno Mijn oren zoemen nog van het vliegtuig. Laten we heel feestelijk eten. Ik bestel wel iets.
Bruno geeft telefonisch de bestelling door. Als hij inhaakt wordt er gebeld. De traiteur is er.
Bruno Oh, u bent er al.

Derde scène: tafelscène

Bruno en Marianne zitten aan tafel. De traiteur staat te wachten in de gang.
Bruno Vandaag was ik er echt aan toe om zo bediend te worden. Wat een geborgenheid! Wat een kleine eeuwigheid! Betoverend!
Hij zit met zijn voet tussen haar benen. De vrouw ontwijkt hem.
Bruno Marianne! Marianne!
Ze kijkt zonder hem aan te kijken. Bruno wenkt de traiteur.
Bruno Weet u, mijn vrouw en ik zouden graag met elkaar gaan slapen. Onmiddellijk.
Traiteur Ik wens u een prettige nacht.
Waarom is die man zo groot?
Onsmakelijk om zo groot te zijn. En het idee dat hij zijn belachelijk zaad in de scharminkelijke buik van zijn vrouw spuit. Lachwekkend.

Marianne kijkt hem lang aan.
Vanavond heb ik een gevoel alsof alles in vervulling zal gaan wat ik ooit heb gewenst. Alsof ik me van de ene geluksplek naar de andere kan toveren zonder daartussen een afstand te moeten overbruggen. Ik voel een toverkracht, Marianne. En ik heb je nodig, nu. En ik voel me gelukkig. Alles in mij gonst van puur geluk.
Beiden ontkleden zich.
Ik verlang naar je, Marianne, ik begeer je...
Verdomme, Marianne... Oh God...

Marianne blijft schijnbaar onbewogen. Ze schudt haar hoofd.
Bruno Sorry liefste.
Marianne 't Is niets... Vrouwen voelen niet zo snel walging.
Black Out.
Ze kleden zich aan.

Marianne Er is een merkwaardig idee bij mij opgekomen, eigenlijk geen idee, maar een soort openbaring. Maar ik wil er niet over praten.
Ze wil weggaan. Bruno houdt haar tegen.
Bruno Oh wee, als je het niet zegt.
Marianne Wee jou, als ik het wel zeg.
Beiden lachen. Ze kijken elkaar lang aan.
Bruno Zo, vertel het nu.
Marianne Ik had ineens de openbaring dat je bij mij weggaat, dat je mij alleen laat. Ja, dat is het: Ga weg, Bruno. Laat mij alleen.
Na enige tijd.
Bruno Voor altijd?
Marianne Ik weet het niet. Je zult alleen maar weggaan en mij alleen laten.
Bruno glimlacht.
Bruno Om te beginnen ga ik in het cafetaria om de hoek een kop hete koffie drinken. En vanmiddag kom ik mijn spullen halen.
Marianne De eerste dagen kun je zeker bij Francisca intrekken. Haar collega, die leraar heeft haar net verlaten.
Bruno Ik zal er onder het koffiedrinken over nadenken.
Bruno vertrekt. Het kind komt in pyama de woonkamer binnen.

Stefan Wat ben je aan het doen?
Marianne Ik ben opgelucht bedrukt..., geloof ik.
Stefan Ah, zo.
Marianne Kleed je maar aan, Stefan. Het is tijd om naar school te gaan.

